

си напомняше, единъ път на път за тѣзи даже за които бѣше показалъ най живата прилежностъ.

«Катерина, като пристигнѣ въ Москва живя безъ блѣстателностъ и почти безъ никаква извѣстностъ. Въ продължение на двѣ или три години, тя стоя въ една пуста и отдалечена отъ голѣмийтъ свѣтъ махала, въ една, отъ добра фамилия, госпожа, но отъ сжловие и имение срдѣно; вжикашниятъ видъ на кщцата не бѣше до толкова, до колкото бѣше вжтрѣшната удобностъ. Повѣчето подробности, що ще раскажа, ги имамъ отъ госпожата на тая кщца.

«Въ начало, този князь, твждѣ много безразсѣденъ, прѣобрази ся изведнжъ на таянъ любовникъ и я гледаше съ единъ начинъ като да я поглне, ако можѣ тѣй да кажа, като не прѣкарваше ни день или, по добрѣ да кажа, ни една нощъ безъ да я види. Въ врѣме когито градътъ бѣше празенъ отъ хора, той ходяше при нея никогнито (безъ да ся пузнава), придруженъ отъ единъ само гренадеръ, който караше шийната. Всеяки може да разсѣде за силата на неговата любовъ отъ притѣненнието що той си налагаше въ своето поведение.

«Този князь бѣше трудолюбивъ и имаше много работи. Занятъ отъ да работи не само денѣмъ, но и нощѣмъ, това го принуди напослѣдокъ да ся пораспусне вржъзъ тайността на своитѣ нощни походки.

«Тѣй щото малко по малко той достигна да приема своитѣ министри въ този малакъ домъ, и да ся разговаря, за най важнитѣ дѣла на джржавата, съ тѣхъ въ присѣствието на Катерина. Но това що е най любонитно и най трудно за повѣрвание, е че този князь който имаше едно твждѣ лошаво мнѣние за женитѣ, че тѣ не били способни оевѣнь за любовъ, достигна да ся сжвѣтва съ Катерина, когито бѣше въ неспоразумѣние съ своитѣ министри; той испжлняваше нейнитѣ мнѣния като скланяше на разсѣжденията ѣ, и я употрѣбляваше тѣй както разказватъ че Нума Помпилий употрѣблявалъ нимфата Егерия.»

Високитѣ качества на разсѣдокътъ, на остроумието и на душата, съ които естеството я бѣше надарило,